

Bana da Kalmadı Sana da Kalmaz

– Hikmet Nazlı · 26 Mayıs 2026

Nerede dünyaya saraylar yapan;
Ona da kalmadı, sana da kalmaz.
O kamelya, bahçe, o tarla tapan;
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.
İnsan akar gider, hayat bir sebil.
Sağlığın bozulur, kalmaz stabil.
O arsa, daire, o otomobil
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.
O makam, o mevki, o curcuna, şan,
O delikanlılık, o enerji, can,
Dinç vücut, tam denge, güçlü heyecan;
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.
Hayırla yaklaşmak gerek yaşama
Halis mutluluklar bırak yaşama.
Sonunda ne olur? Merak yaşama;
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.
Yıllar oluk oluk akarak geçer,
Sevda var, canını sıkarak geçer.
Aşık yanar küle bakarak geçer
Ona da kalmadı, sana da kalmaz.
Geriye ne hâkim, ne hekim kalır
Sadece Allah'tan net hüküm kalır.
Bu sahte dünyada bizden kim kalır?
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.
Gözüm neler gördü, özüm kanadı
Kırıldı ömrümün kolu, kanadı.
Nerede bizim şu tapu senedi?
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.
Gönül dalar, çıkar neşeye, gama
Sonumuz ne olur bilinmez sanma.
Şimdi yıl iki bin yirmi beş ama
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.
Hikmeti der; öldüm bitti esaret
Alındı emanet, kaldı kefarete.
Kaçtı can, göçtü ruh, öldü cesaret

Bana da kalmadı, sana da kalmaz.